

Βάνα Μαυρίδου

ΚαΠοίος μ' αγαπάει

Εικόνες: Αγγελική Ρελάκη

ΔΙΟΠΤΡΑ





Στη χελώνα, στον σκύλο,
στο ψάρι και στην πάπια
που ξέρουν να αγαπούν
αληθινά, ακόμα
κι από μακριά...





Ο σκίουρος γυρίζει αργά από τον
απογευματινό του περίπατο. Μόλις
φτάνει στην πόρτα του, τον περιμένει
μια έκπληξη.

"B"

«Χελώνα, εσύ έφερες αυτό το λουλούδι;»
«Όχι, σκίουρε, δεν το έφερα εγώ».
«Κρίμα...» απογοητεύεται ο σκίουρος.
«Αλλά είναι πολύ όμορφο!» λέει η χελώνα.
«Πράγματι είναι όμορφο. Και μυρίζει τέλεια!
Θα το βάλω στο νερό. Γεια σου, χελώνα!»









Την επόμενη μέρα...

«Τι είναι πάλι αυτό;»

«Τι κρατάς εκεί, σκίουρε;»

«Νόμιζα ότι το άφησες εσύ, σκαντζόχοιρε».

«Όχι, σκίουρε. Δεν το άφησα εγώ», απαντάει
κοιτάζοντας χαμηλά ο σκαντζόχοιρος.





Ο σκίουρος θέλει να μάθει ποιος του άφησε τη ζωγραφιά...

«Γεια σου, σκίουρε! Πώς κι από δω;»

«Ήθελα να σε ρωτήσω μήπως άφησες εσύ αυτή τη ζωγραφιά στο σπίτι μου».

«Θα μπορούσα, είναι υπέροχη η ζωγραφιά σου, σκίουρε.

Αλλά όχι, δεν την άφησα εγώ. Είμαι πολύ απασχολημένη με την έκθεση που ετοιμάζω, δεν έχω χρόνο για άλλες ζωγραφιές».

«Μάλιστα... Συγγνώμη για την ενόχληση, ρακούν».

«Αντίο, σκίουρε!» χαιρετάει βιαστικά το ρακούν.





Την επόμενη μέρα...

Ο σκίουρος νιώθει πολύ μπερδεμένος.

Κάπως χαρούμενος, αλλά και αναστατωμένος.

Σηκώνεται από το κρεβάτι του και...

«Λοιπόν, μου φαίνεται ότι κάποιος μου κάνει πλάκα.

Λες να την άφησε ο ασβός; Μπα, σίγουρα θα το καταλάβαινα αν είχε μπει στη φωλιά μου. Δεν χάνω τίποτα όμως...»

